

0:11

Jammer genoeg, in de 18 minuten die volgen waarin ik praat, zullen vier Amerikanen die leven dood zijn wegens het voedsel dat ze eten.

0:24

Mijn naam is Jamie Oliver. Ik ben 34 jaar. Ik kom uit Essex in Engeland en gedurende de afgelopen zeven jaar heb ik vrij onvermoeibaar gewerkt om op mijn eigen manier levens te redden. Ik ben geen arts. Ik ben een chefkok; Ik heb geen duur materiaal of medicijnen. Ik gebruik informatie, opvoeding.

0:50

Ik geloof diep in het feit dat de kracht van voedsel thuis een primaire plaats inneemt die ons bindt aan het beste van het leven. We hebben momenteel een afschuwelijke, afschuwelijke realiteit. Amerika, jullie zijn op jullie best. Dit is één van de meest ongezonde landen ter wereld.

1:16

Zouden alstublieft alle mensen die kinderen hebben hun handen in de lucht willen steken? Steek alstublieft u handen in de lucht. Tantes, ooms, jullie ook.. Steek je handen in de lucht. Ook de tantes en ooms. De meesten onder jullie. Oke. Wij, de volwassenen van de laatste vier generaties, hebben onze kinderen gezegend met het lot van een korter leven dan hun eigen ouders. Uw kind zal een leven leiden dat tien jaar korter is dan het uwe wegens het voedsellandschap dat we rondom hen hebben opgebouwd. Tweederde van deze zaal, en de rest in Amerika, heeft statistisch gezien overgewicht of is zwaarlijvig. Jullie daar, jullie zijn ok, maar we zullen jullie uiteindelijk ook krijgen, maak jullie geen zorgen.

1:57

(Gelach)

1:58

Ok? De statistieken over een slechte gezondheid zijn duidelijk, erg duidelijk. We spenderen ons leven ons zorgen makend over dood, moord, doodslag, noem maar op. Het staat op de voorpagina van elke krant, CNN. Kijk naar doodslag daar beneden, in godsnaam Niet?

2:15

(Gelach)

2:17

(Applaus)

2:22

Iedere roodgekleurde ziekte is een dieet-gerelateerde ziekte. Iedere dokter, iedere specialist zal je dat vertellen. Feit. Dieet-gerelateerde ziekten zijn de grootste doodoorzaak in de Verenigde Staten, nu, hier vandaag. Dit is een globaal probleem. Het is een catastrofe. Het verspreid zich wereldwijd. Engeland volgt jullie op de hielen, zoals gewoonlijk.

2:46

(Gelach)

2:50

Ik wist dat ze dicht bij elkaar lagen, maar niet zo dicht. We hebben een revolutie nodig. Mexico, Australië, Duitsland, India, China, allemaal hebben ze enorme problemen met obesitas en een slechte gezondheid. Denk aan roken. Het kost momenteel veel minder dan overgewicht. Obesitas kost jullie Amerikanen 10 procent van jullie gezondheidszorg-rekeningen. 150 miljard dollar per jaar. Binnen 10 jaar, zal dit verdubbelen. 300 miljard dollar per jaar. En laten we eerlijk zijn jongens, jullie hebben dat geld niet.

3:24

(Gelach)

3:27

Ik kwam hier om een voedsel-revolutie te starten waarin ik zo hartgrondig geloof. We hebben het nodig. Het moment is aangebroken. We staan op een kantelmoment. Ik doe dit 7 jaar. Ik heb het 7 jaar geprobeerd in Amerika. Nu is de tijd rijp -- rijp voor de oogst. Ik ging naar het oog van de storm. Ik ging naar West-Virginia, de meest ongezonde staat in Amerika. Of dat was ze vorig jaar. We hebben een nieuwe dit jaar, maar daar gaan we volgend seizoen aan werken.

3:55

(Gelach)

3:56

Huntington, West-Virginia Mooie stad. Ik wilde hart en ziel en mensen, jullie publiek, samenbrengen rond de statistieken waaraan we zo gewend zijn geraakt. Ik wil jullie voorstellen aan enkele mensen die mij nauw aan het hart liggen. Jullie publiek. Jullie kinderen. Ik wil jullie een foto tonen van mijn vriend Brittany. Ze is 16 jaar oud. Ze heeft zes jaren te leven wegens het eten dat ze heeft gegeten. Ze is de derde generatie Amerikanen die niet is opgegroeid in een voedselomgeving waarin ze geleerd is om te koken thuis of op school, noch haar moeder, noch haar moeder's moeder. Ze heeft zes jaar te leven. Ze eet haar lever kapot.

4:38

Stacy, de Edward familie. Dit is een normale familie, jongens. Stacy doet haar best, maar ze is ook een derde-generatie. Er is haar nooit geleerd te koken thuis of op school. De familie is zwaarlijvig. Justin, hier, 12 jaar oud. Hij weegt 158 kilogram. Hij wordt gepest, in Godsnaam. De dochter hier, Katie, ze is vier jaar oud. Ze is zwaarlijvig voordat ze naar de lagere school gaat. Marissa. Ze is oke. Ze is een van jullie. Maar weet je wat? Haar vader, die zwaarlijvig was, stierf in haar armen. En de tweede meest belangrijke man in haar leven, haar oom, stierf door zwaarlijvigheid. En nu is haar stiefvader zwaarlijvig. Weet je, het is zo dat zwaarlijvigheid en dieet-gerelateerde ziekten niet alleen de mensen raken die ze hebben. Ze raken al hun vrienden, families, broers, zussen.

5:25

Pastoor Steve. Een inspirerende man. Een van mijn eerste bondgenoten in Huntington, West-Virginia. Hij staat aan het scherp van de snee van dit probleem. Hij moet de mensen begraven, ok? Hij is het moe. Hij is het moe

zijn vrienden te begraven, en zijn familie, zijn gemeenschap. Vorige winter, stierven er driemaal zoveel mensen. Hij is het moe. Dit is een voorkombare ziekte. Verkwisting van leven. Trouwens, dit is waarin ze worden begraven. We hebben er het gereedschap niet voor. We krijgen ze zelfs niet de deur uit, en ik ben serieus. We krijgen ze daar niet eens. Heftruck.

6:01

OK, Ik zie het als een driehoek, oke? Dit is ons voedsellandschap. Jullie moeten dit begrijpen. Jullie hebben dit allemaal waarschijnlijk al eens eerder gehoord, maar laten we er nog eens over gaan. Gedurende de afgelopen 30 jaar, wat is er gebeurd dat het hart uit dit land gerukt heeft? Laten we open en eerlijk zijn. Wel. Het hedendaagse leven.

6:18

Laten we starten met de hoofdstraat. Fast food heeft het hele land overgenomen. Dat weten we. De grote merken zijn enkele van de meest belangrijke machten, vermogende machten in dit land. Supermarkten ook. Grote bedrijven. Grote bedrijven. 30 jaar geleden, was het meeste eten grotendeels lokaal en grotendeels vers. Nu is het grotendeels bewerkt en vol van allerlei soorten additieven, extra ingrediënten, en jullie kennen de rest van het verhaal. Maaltijd-porties zijn duidelijk een enorm, enorm probleem. De etiketten zijn een enorm probleem. De etikketering in dit land is een schande. Ze willen zelf.. Ze willen zichzelf reguleren. De industrie wil zichzelf aan de orde houden. Wat, in dit soort klimaat? Ze verdienen het niet. Hoe kan je zeggen dat iets vetarm is wanneer het zoveel suiker bevat?

7:08

Thuis. Het grootste probleem met thuis is het feit dat het vroeger het hart was van het doorgeven van voedsel en voedselcultuur, die onze samenleving maakte. Dat gebeurt niet meer. En weet je, wanneer we gaan werken, en als het leven verandert. zoals het leven altijd verandert, moeten we eigenlijk het holistisch perspectief bekijken -- een stap terugnemen, en de balans herzien. Dat gebeurt niet. Dat is niet gebeurd gedurende 30 jaar. Ik wil jullie een situatie tonen die erg normaal is nu. De Edwards familie

7:42

(Video) Jamie Oliver: Laten we eens bespreken. Dit allemaal gaat door het lichaam van jouw en je familie, iedere week. En je moet weten dat dit jouw kinderen vroegtijdig zal doden. Hoe voel je je?

7:57

Stacy: Ik voel me gewoon erg triestig en gedepimeerd momenteel. Maar, weet je, ik wil dat mijn kinderen slagen in het leven en dit gaat hen er niet brengen. In plaats daarvan maak ik ze dood.

8:09

JO: Inderdaad, dat doe je. Maar dat kunnen we stoppen. Normaal. Laten we verdergaan met scholen, iets waarin ik aardig gespecialiseerd ben. OK. School. Wat is school? Wie vond het uit? Wat is het doel van school? School is steeds uitgevonden om ons te wapenen met de gereedschappen om ons creatief te maken, om geweldige dingen te doen, om ons brood te verdienen,

etc., etc., etc. Weet je, het is lang een strak regime geweest. Oke? Maar we hebben het niet echt doen evolueren om om te gaan met de gezondheids-catastrofe in Amerika, Oke? School-voedsel is iets dat de meeste kinderen -- 31 miljoen elke dag, feitelijk -- dikwijls twee maal per dag eten. Ontbijt en middageten, 180 dagen per jaar. Je zou dus kunnen stellen dat school-voedsel vrij belangrijk is, waarlijk, gezien de omstandigheden.

9:06

(Gelach)

9:11

Voordat ik overga in mijn geraas, van welke ik zeker ben, dat jullie er op aan het wachten zijn...

9:16

(Gelach)

9:18

Moet ik één ding zeggen, en het is zo belangrijk in wat hopelijk de magie wordt die zal plaatsvinden en zich zal ontplooiën gedurende de volgende drie maanden. De kantinewerksters, de middagmaal-koks van Amerika.. Ik bied mezelf aan als hun ambassadeur. Ik breek hen niet af. Ze doen het beste wat ze kunnen doen. Ze doen hun best. Maar ze doen wat hun gezegd wordt, en wat ze gezegd wordt is fout. Het systeem is compleet bestuurd door boekhouders. Er zijn niet genoeg, of er zijn geen, voedselkundige mensen in de sector. Er is een probleem. Als je geen voedsel-expert bent, en je hebt een krap budget, en het wordt krappere, dan kan je niet creatief zijn. Je kan je niet draaien en keren en omwegen vinden rond dingen. Als je een boekhouder bent, een vakjes-aankruiser, is het enige dat je kan doen in deze omstandigheden goedkopere rommel kopen.

10:08

Nu, de realiteit is, dat het voedsel dat jullie kinderen iedere dag krijgen fast food is, het is in hoge mate bewerkt, er zitten verre van genoeg verse bestanddelen in het voedsel. Weet je, de hoeveelheid additieven, E-nummers, ingrediënten die je niet voor mogelijk houdt... Er zijn totaal niet genoeg groenten. Frieten worden beschouwd als groente. Pizza als ontbijt. Ze krijgen zelfs geen bestek. Messen en vorken? Nee, ze zijn te gevaarlijk. Ze hebben scharen in de klaslokalen, maar messen en vorken, nee. En zoals ik het bekijk, als je geen messen en vorken hebt op school, dan onderschrijf je puur, van op staatsniveau, fast food. Omdat het draagbaar is. En ja, trouwens, het is fast food. Het is 'sloppy joes', het zijn burgers, het zijn worsten, het zijn pizzas, het zijn allemaal zulke dingen. 10 procent van wat we spenderen aan gezondheidszorg, zoals ik reeds zei, spenderen we aan zwaarlijvigheid. En het gaat verdubbelen. We voeden onze kinderen niet op. Er is geen wettelijk recht om kinderen over voedsel te leren, primair noch secundair onderwijs. Oke? We leren kinderen niets over voedsel. Correct? En dit is een kort fragment van een lagere school, welke erg alledaags is in Engeland.

11:12

Video: Wie weet wat dit is?

11:14

Kind: Aardappelen. Jamie Oliver: Aardappelen? Dus je denkt dat dit aardappelen zijn? Weten jullie wat dit is? Weten jullie wat dit is? Kind: Broccoli?

11:21

JO: En dit? Onze goede vriend. Weet je wat dit is schat? Kind: Selderij.

11:25

JO: Nee, wat denk je dat dit is? Kind: Uien. JO: Uien? Nee.

11:28

Jamie Oliver: Meteen krijg je een erg duidelijk beeld of de kinderen iets weten over waar voedsel vandaan komt.

11:34

Video: JO: Wie weet wat dit is? Kind: Euhm, peer. JO: Wat denk je dat dit is? Kind: Ik weet het niet. JO: Als de kinderen niet weten wat iets is, zullen ze het nooit eten.

11:44

(Gelach)

11:45

JO: Normaal. Engeland en Amerika, Engeland en Amerika. Raad eens wat dit opgelost heeft? Raad eens wat dit opgelost heeft. Twee één uur durende sessies. We moeten starten met onze kinderen te leren over voedsel, in scholen, punt.

12:00

(Applaus)

12:05

Ik wil jullie over iets vertellen, ik wil jullie iets vertellen over iets dat ongeveer de problemen belichaamt waarin we ons bevinden. OK? Ik wil jullie vertellen over iets zo fundamenteel als melk. Ieder kind heeft het recht op melk op school. Jullie kinderen zullen melk krijgen op school, ontbijt en middagmaal. Juist? Ze zullen twee flesjes per dag drinken. Juist? En de meeste kinderen drinken deze. Maar melk is niet goed genoeg meer. Omdat iemand in de melk-raad, juist -- en versta me niet verkeerd, Ik steun melk, maar iemand in de melk-raad, heeft waarschijnlijk veel geld betaald aan een kerel om tot de conclusie te komen dat als je hopen smaak- en kleurstoffen en suiker in melk steekt, juist, dat meer kinderen het zullen drinken. Ja.

12:42

(Geklap)

12:43

En het spreekt voor zich dat dit zal aanslaan. De appel-raad zal tot de conclusie komen dat als ze toffee-appels maken dat ze ook meer appels zullen eten. Begrijp je wat ik bedoel? Voor mij, is er geen nood aan het toevoegen van smaakstoffen in melk. Oke? Er zit suiker in alles. Ik weet hoe deze ingrediënten werken. Het zit overal in. Zelfs melk is niet ontsnapt aan het soort van hedendaagse problemen. Hier is onze melk. Dit is ons karton.

Daarin zit haast evenveel suiker als in een van uw favoriete blikken frisdrank. En ze drinken er twee per dag. Dus, laat ik het jullie tonen. We hebben, één kind, hier, dat consumeert, je weet wel, acht eetlepels suiker per dag. Je weet wel, hier is je week. Hier is je maand. En ik ben zo vrij geweest om, slechts, de vijf jaar lager onderwijs aan suiker te nemen, alleen van melk. Nu, ik weet niet hoe jullie er over denken, jongens, maar gezien de omstandigheden, ja, zou iedere rechter in de hele wereld, kijken naar de statistieken en het bewijsmateriaal, en ze zouden iedere overheid schuldig bevinden aan kindermishandeling. Dat is wat ik geloof.

13:55

(Applaus)

14:04

Nu, als ik hier kwam, en ik zou willen dat ik hier vandaag zou kunnen komen, en ik zou een behandeling voor AIDS of kanker aanreiken, dan zouden jullie vechten en ruziemaken om tot bij mij te komen. Dit, al dit slechte nieuws, is te voorkomen. Dat is het goede nieuws. Het is erg, erg voorkombaar. Dus, laten we erover nadenken, we hebben hier een probleem, we moeten herstarten. Oke, dus, in mijn gedachtenwereld, wat moeten we doen? Dit is het, ja. Het kan niet slechts van één bron komen. Om te herstarten en een echt tastbare verandering te maken, echte verandering, zodat ik jullie recht in de ogen kan kijken en kan zeggen, "binnen 10 jaar, zal de geschiedenis van de levens van jullie kinderen, geluk -- en laten we niet vergeten, je bent slim als je goed eet, je weet dat je langer zal leven, en al dat soort zaken, het zal er anders uitzien. Oke?"

14:50

Dus, supermarkten. Waar anders doen we zo religieus onze inkopen? Week in, week uit. Hoeveel geld spendeer je, gedurende je leven, in een supermarkt? Ik houd van ze. Ze verkopen ons slechts wat we willen. Oke. Ze zijn het ons schuldig een voedsel-ambassadeur te plaatsen in iedere grote supermarkt. Ze moeten ons helpen met onze inkopen. Ze moeten ons tonen hoe te koken, snel, smakelijk, seizoensgebonden maaltijden voor mensen die het druk hebben. Dit is niet duur. Het wordt gedaan in sommige winkels. En het moet over de hele lijn gedaan worden in Amerika, binnenkort, en snel. De grote merken, weet je wel, de voedsel-merken, moeten voedselopvoeding stellen aan de bron van hun bedrijf. Ik weet het, makkelijker gezegd dan gedaan. Het is de toekomst. Het is de enige manier.

15:33

Fast food. De fast food-industrie, je weet wel, is erg competitief. Ik heb hopen geheime documenten en overeenkomsten gelezen van fast food restaurants. Ik weet hoe ze het doen. Ik bedoel, eigenlijk hebben ze ons gewend gemaakt aan deze kicks van suiker, zout en vet, en x, y en z. En iedereen houdt ervan. Ja? Dus, deze jongens gaan een deel zijn van de oplossing. Maar we moeten de overheid zover krijgen om samen te werken met al de fast food leveranciers en de restaurant-industrie. En over een

periode van vijf, zes, zeven jaar moeten ze ons losmaken van de extreme hoeveelheden aan vet, suiker, vet en al de andere 'niet-voedsel' ingrediënten.

16:08

Nu, ook, terug naar de grote merken, etikettering, zoals ik eerder zei, het is een absolute klucht, en het moet op orde gesteld worden. OK, school. Het spreekt voor zich dat we het schoolkinderen schuldig zijn om er voor te zorgen dat die 180 dagen van het jaar, in die kwetsbare leeftijd van vier jaar, tot 18, 20, 24, wat dan ook, er voor hen degelijk vers voedsel gekookt wordt gekweekt in lokale kwekerijen ter plaatse. Oke? Er moet een nieuwe standaard komen voor degelijk vers voedsel voor uw kinderen. Ja toch?

16:38

(Applaus)

16:43

Onder de omstandigheden, is het enorm belangrijk dat ieder Amerikaans kind school verlaat wetende hoe zij 10 recepten kunnen klaarmaken die hun leven zullen redden. Levensvaardigheden.

16:55

(Applaus)

16:56

Dit betekent dat ze studenten en jonge ouders kunnen zijn, en dat ze in staat zijn om zich te draaien en te keren rondom de beginselen van koken, het maakt niet uit welke recessie hen de volgende keer raakt. Als je kan koken maakt recessie-geld niet uit. Als je kan koken, maakt tijd niet uit. De werkplaats. We hadden er nog niet echt over gepraat. Weet je, het is nu tijd voor bedrijfsverantwoordelijkheid om echt te kijken aan wat ze te eten geven of beschikbaar maken aan hun personeel. Het personeel zijn de moeders en vaders van Amerika's kinderen. Marissa, haar vader stierf in haar handen, Ik denk dat ze vrij gelukkig zou zijn als de bedrijfswereld van Amerika zou starten hun personeel degelijk te voeden. Ze mogen zeker niet vergeten worden. Laten we teruggaan naar thuis.

17:37

Nu, kijk, als we dit allemaal doen, en we kunnen dit, het is zo haalbaar. Je kan zorg dragen en commercieel zijn. Absoluut. Maar thuis moet weer een begin gemaakt worden met koken, zeker weten. Zeker weten, geef het door als een filosofie. En voor mij is het nogal romantisch. Maar het gaat erover dat als één persoon drie personen leert om iets te koken, en zij dit nu leren aan drie vrienden, dan moet dit zich maar 25 keer herhalen, en dat is de gehele bevolking van Amerika. Romantisch, ja, maar, het meest belangrijke, het gaat erover te proberen mensen te doen inzien dat ieder van onze individuele inspanningen een verschil maakt. We moeten terugplaatsen wat verloren is gegaan. Huntington's Keuken. Huntington, waar ik dit programma maakte, weet je, we hebben dit 'prime time' programma dat hopelijk mensen zal inspireren om aan deze verandering deel te nemen. Ik geloof echt dat er verandering zal plaatsvinden. Huntington's Keuken. Ik werk met een gemeenschap. Ik werkte in de scholen. Ik vond duurzame lokale financiering

om iedere school in het gebied, van de rommel, naar het verse voedsel te krijgen. Zes-en-een-half duizend dollar per school.

18:39

(Applaus)

18:40

Dat is alles wat er nodig is. Zes-en-een-half duizend dollar per school. De Keuken is 25-duizend dollar per maand. Oke? Dit kan 5000 mensen per jaar aan, hetgeen 10 procent van hun bevolking is. En het is van mens op mens. Weet je, het zijn lokale koks die lokale mensen onderwijzen. Het zijn gratis kooklessen jongens, gratis kooklessen in de hoofdstraat. Het is echte, tastbare verandering, echte, tastbare verandering. Rondom Amerika, als we nu even terugkijken, gebeuren er vele prachtige dingen. Er gebeuren vele prachtige dingen. Er zijn engelen rondom Amerika die grootste dingen doen in scholen, boerderij- en school-projecten, tuinprojecten, opvoeding. Er zijn ongelooflijke mensen die dit reeds doen. Het probleem is dat ze allemaal hetgeen ze doen willen verspreiden naar de volgende school, en de volgende. Maar er is geen geld. We moeten de deskundigen en de engelen snel herkennen, identificeren, en hen toelaten om makkelijk de voorzieningen te vinden om verder te blijven verspreiden hetgeen ze reeds doen, hetgeen ze goed doen. Zakelijk Amerika moet Mevr. Obama steunen om de dingen te doen die ze wil doen.

19:44

(Applaus)

19:50

En kijk, ik weet dat het vreemd is om een Engels persoon voor jullie te hebben die hierover komt praten. En al wat ik kan zeggen dat het mij aan het hart ligt. Ik ben een vader. En ik houd van dit land. En ik geloof, echt, waarlijk, dat als er verandering kan komen in dit land, dat mooie dingen zullen gebeuren over de hele wereld. Als Amerika het doet geloof ik dat andere mensen zullen volgen. Het is ongelooflijk belangrijk.

20:14

(Applaus)

20:21

Toen ik in Huntington was, proberend om een paar dingen werkende te krijgen wanneer ze niet werkten, dacht ik, als ik een toverstaf had, wat zou ik doen? En ik dacht, weet je wat? Ik zou het geweldig vinden om voor sommige van de meest ongelooflijke bewegings- en opschudders van Amerika gezet te worden. En een maand later belde TED me op en gaf me deze prijs. Ik ben hier. Dus, mijn wens. Dyslectisch, dus ik ben een beetje traag. Mijn wens is dat jullie helpen een sterke duurzame beweging op te richten om elk kind te onderwijzen over voedsel, om families te inspireren terug te koken, en om mensen overal de macht te geven om zwaarlijvigheid te bestrijden.

21:20

(Applaus)

21:30

Jamie Oliver

Over overgewicht bij kinderen

TED Talk

Dank u.

21:32

(Applaus)